

Magnum Bullarium Romanum, Seu Ejusdem Continuatio

Quæ Supplementi loco sit, tum huicce, tum aliis quæ præcesserunt
Editionibus, Romanæ, & Lugdunensi ...

Complectens Constitutiones Benedicti XIV. ab initio Pontificatus usque ad
Annum 1746

Luxemburgi, 1752

De Delatione, & usu Rocchetti.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74696](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-74696)

bus induendum, deferendumque, inquirentes, et si Nos per quadraginta annorum curriculum in hac Alma Urbe Nostra, antequam ad Pontificiam Dignitatem eveheremur, commorati, nonnullos ex Capellanis Auditoribus, sive ad Romanos Pontifices Prædecesores nostros, sive ad Pontificias Capellas, sive ad ipsum Auditorium tam accedentes, quam inde redeunt, Roccheto exutos semper vidisse meminimus; à gravissimis tamen Viris docti, interdum alios Roccheto indutos, interdum alios eo exutos ad antedicta Officia persolvenda procedere, ac præsertim in eorundem ad Auditorium accessu, & reditu, consuevisse; variam nec semper constantem fuisse cognovimus.

Declarat
eos præfatos
Decreto non
comprehen-
di.

§. 6. Eapropter Nos, attentis præmissis, effusa scilicet Innocentii Prædecesoris indulgentia, verborum in concessione huiusmodi adhibitorum amplitudine, & consuetudine atque usu non semper constanti, non immerito ducimus, non obstante memorato dictæ Congreg. Decreto, (quod tenore præsentium Apostolica Auctoritate iterum confirmamus, & Apostolica firmitatis robore munimus, salvo semper, firmoque remanente ejusdem Congregationis jure), posse declarare, quemadmodum tenore, & auctoritate paribus declaramus, Capellanis Auditoribus præfatis competere, eosque habere facultatem, & licentiam deferendi Rocchetum, sive ad Romani Pontificis pro tempore existentis audientiam, sive Pontificias Capellas, & Functiones, sive ad Auditorium accedentes, & inde discedentes; & quatenus opus sit, ut amplioribus benevolentie nostræ studiis Capellanos Auditores prædictos prosequamur, non solum laudatas Innocentii Prædecesoris prædicti Literas, ut præmittitur, à Nobis accuratè inspectas, & maturè expensas, tenore, & auctoritate paribus confirmamus; verum etiam, quatenus in ipsis Innocentii Prædecesoris prædicti Literis comprehensi non intelligerentur, nec essent expressi casus antedicti, tenore, & auctoritate similibus, de novo iisdem Capellanis Auditoribus facultatem, ac privilegium utendi, ac deferendi Rocchetum, cum, ut præmittitur, sive ad Romani Pontificis audientiam, sive ad Pontificias Capellas, & Functiones, sive ad Auditorium perrexerint, atque inde discesserint, tribuimus, & elargimur.

Et, quatenus
opus
solum Roc-
chetti, secun-
dum Literas
Innocent. X.
eisdem in-
dulget.

Clausula, &
Decreta pro
indulti fir-
mitate.

§. 7. Decernentes eandem præsentem Literas, & in eis contenta quæcumque, semper firma, valida, & efficacia existere & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore quodcumque spectabit, in omnibus, & per omnia plenissimè suffragari; sicque & non aliter in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac Sanctæ Romanæ Ecclesiæ prædictæ Cardinales, etiam de Latere Legatos, & Apostolicæ Sedis Nuntios, aliosve quoslibet quavis præminentia, & potestate fungentes, & functiones, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Derogatio-
nes.

§. 8. Non obstantibus præmissis, ac, quatenus opus sit, dictis Innocentii Prædecesoris prædicti Literis, aliisque Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permanentibus, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specia-

liter, & expressè derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die X. Aprilis MDCCXLIII. Pontificatus Nostri Anno Tertio.

Dat. die 10.
Apr. 1743.

Pro D. Cardinali Passioneo
Cajetanus Amatus.

De delatione, & usu Rocchetti.

Sacra Congregationis Cæremonialis Decreta Sanctis-
sini Domini Nostri

BENEDICTI PAPÆ XIV.

Jussu edita.

CUM de mandato Sanctissimi Domini Nostri BENEDICTI PAPÆ XIV. propositi fuerint in Sacra Congregatione Cæremoniali nonnulli abusus, qui de recenti irrepserunt, inter quos est, quod Prælati Rocchetti usum habentes, illo indiscriminatim induti per Urbem incedant, ac insuetis, indebitisque lemniscis, vulgò *Fiocchi*, equos proprii currus exornent: brevioribus insuper nigris vestibus amicti Ecclesias adhuc lucente die, ingrediantur, Sacramentum publicè expositum veneraturi, vel recurrentibus Sanctorum sollempnitatibus Cultum adhibitori: atque debita erga Sacrum Cardinalium Collegium publica visitationis officia, aliquandò non expleverint, tam in primâ Prælatitii habitus susceptione, vel in nova Dignitatum, aut munerum affecutione, quam erga eosdem Eminentissimos extrâ Urbem degentes, dum per Civitates, ubi ipsi resident, Prælati iter agentes, quamvis tempus congruum id permetteret, eos invisere non fategerint.

Eadem proinde Sacra Congregatio ad eos omninò eliminandos, enunciatis die, & mense, ita decrevit.

I. Nulli Prælatorum, cujusvis ordinis, aut Collegii fuerit, qui Rocchetti prærogativâ potitur, imposterum liceat eodem induto per Urbem incedere; Cum hoc gestare unicè ex Summorum Pontificum munificentia una cum lemniscis nigris ad equos proprii currus appensis, præcipuorum suorum officiorum ratione ac præstantiâ, permîssum sit Alma Urbis Governatori Vice-Camerario, Generalibus Reverendæ Cameræ Apostolicæ Auditori, ac Thesaurario, nec non utriusque Sacri Palatii Apostolici Præfecto, atque insuper ob distincti habitus accessionem, Mozzetta scilicet à San. mem. Benedicto XIII. quatuor Patriarchis, Constantinopolitano videlicet, Alexandrino, Antiocheno, & Hierosolymitano concessæ, dum Mantelletto, ac prædicta Mozzetta ornati processerint.

II. Prælati autem, qui Rocchetti prærogativâ fruuntur, tunc tantum sument illud per Scælas Palatii Pontificii, Apostolicam Aulam, vel in antecedenti Cubiculo, illud Congregationum, aut Collegialium Actuum, quæ in eodem Palatio cum Rocchetto fiunt, ingressuri; nec non quando primum in promotione Sacre Senatui de novo adscriptos, & iterum Cardinalatus Insigniis decoratos, eos in suis Domibus visitabunt; quoties quemcumque ex DD. Cardinalibus primò invisent, vel Cardinali Rocchetto similiter induto in comitatus obsequiis erunt, sive Domi fuerit, sive extrâ: Conveniendo insuper cum Oratoribus Principum, qui Aulâ gaudent Regia, publicâ sollempni pompâ procedentibus, & in actu pariter dumtaxat cujuscumque alterius publicæ, vel privatæ actionis, in qua Rocchetti usus, Dignitatis, vel muneris ratione eis competere potest.

III. Jussit item, ut Lemnisci, vulgò *Fiocchi*, aut quid similis ornatus, quocumque prætextu,

titulo, colore, aut forma, in Ephippiis Equorum Præfulum curru raptantium non apponantur. Etsi forte apposita fuerint ornamenta, omnino amoveantur.

IV. Nulli præterea Prælatorum, nisi Prælati habitu induto, publicas Ecclesias, in quibus Sanctissimum Sacramentum Fidelium venerationi fuerit expositum, vel alia quæcumque sollempnia inibi peragantur, diurno tempore ingredi liceat.

V. Statuit insuper S. Congregatio, ut Decreto alias per eam emanato die scilicet 26. Aprilis 1701., & a Sa. me. Clemente XI. approbato, nempe: Prælati usum Rocchetti habentes, eodem induti, Eminentissimos Dominos nuper creatos visitabunt, quos denuò cum Rocchetto, ut supra, visitabunt, post suscepta Cardinalatus Insignia: adderetur, quod ipsi Prælati ejusdem visitationis officium explere teneantur, non solum statimac Prælatium sumpserint habitum; sed etiam cum aliquâ distinctâ novâ Dignitate, vel munere fuerint insigniti, & occasione publici alterius Officii sibi ab Apostolica Sede collati, pro quo explendo ab Urbe sint recessuri, & quando, illo adimpleto, in Urbem redierint permansuri.

VI. Utque suprema Cardinalatus Dignitas semper, & ubique debito non fraudetur honore, decrevit itidem eadem Sacra Congregatio, quod Prælati tam privatâ, quam publicâ Causâ itinerantes, dum eos per Civitates, in quibus aliquis Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalis adfuerit, transire acciderit, ergâ ipsum, præfatam visitationis officium, prout tempus, & circumstantiæ ferent, explere non prætermittant.

Et facta per me Secretarium Sanctissimo Domino Nostro BENEDICTO Papa XIV. de præmissis omnibus relatione, Idem Sanctissimus Dominus Noster prædicta Decreta, non solum approbavit, sed inviolabiliter præcepit servari, ac peculiariter Collegiis omnibus Prælatorum iussit significari, ne sub quovis prætextu, tolerantia, causa, vel colore, quæ superius præscripta sunt, secus interpretando, variationi, vel omissioni subiaceant; sed omnimodè, prout exprimuntur, ab omnibus servanda mandavit, & quatenus opus fuerit, pro eorundem Decretorum executione ad omnia alia necessaria, & opportuna remedia, se deventurum expressit. Hac die 23. Novembris 1742. Sanctissimi Domini Nostri Pontificatus Anno III.

T. Episcopus Ostien., & Veliternen. Card. Rufus Sac. Collegii Decanus, Vice-Cancellarius, Præfectus.

Loco ✠ Sigilli.

Ignatius Reali Secretarius.

LXXXV.

Matrimoniorum firmitati consulendo, damnantur, & annullantur pacta inter Conjuges inita de non appellando à sententia lata pro Matrimonii nullitate, confirmatur Constitutio edita super hujusmodi judiciorum forma; Ecclesiastica Disciplina observantia in Matrimonii celebratione commendatur.

Venerabilibus Fratribus, Archiepiscopis, & Episcopis Regni Poloniae.

BENEDICTUS PAPA XIV.

Venerabiles Fratres, salutem, & Apostolicam Benedictionem.

Connubiis frequentes in Polonia solutiones alias improbatæ.

NIMIAM licentiam, ac libertatem, abusumque, in perpetuis indissolubilibusque vinculis Matrimoniorum canonicè celebratorum,

diuturna etiam animorum concordia stabilium, nulla legitima causa intercedente, nec, si qua esset, juxta canonicas præscriptiones expensâ, ac tanta cum facilitate, non sine gravi bonorum offensione, dissolvendis, in Ecclesiasticis istius Poloniae Regni Curis inductum vigentemque, per alias nostras in simili forma Brevis Literas die undecima mensis Aprilis anno millesimo septingentesimo quadragesimo primo ad Vos datas, deplorantes Nos, & detestantes, atque insimul Fratritates Vestras rogantes, & in Domino exhortantes ad custodiendas vigilias super Ovibus vestra curâ commissis, admonueramus, Nos hac in re salutare Leges modumque opportunum seriò meditari.

§. 1. Interea certiores facti, in quamplurimis Christiani Orbis regionibus inveciam esse pravam consuetudinem Matrimoniorum Occultorum, vulgò Conscientiæ dictorum, à quibus illa quoque, inter ceteras inde provenientes inordinationes, confusionesque, emanabat, qua occulta hujusmodi Matrimonia, aliis Matrimoniis cum aliis Conjugibus publicè celebratis, re ipsa solvebantur; per Encyclicas alias nostras Literas ad Venerabiles Fratres, Patriarchas, Primate, Archiepiscopos, & Episcopos univeros die vigesima sexta mensis Augusti ejusdem anni scriptas, ea, ad antedictam pravam consuetudinem penitus abrogandam, præscriptimus, quæ Sacris Canonibus, & Concilii Tridentini Decretis consona, si accuratè servarentur, injectam Nobis sollicitudinem imminerent.

§. 2. Hisce insuper alias pariter nostras sub Plumbo Literas tertio nonas Novembres anno Incarnationis Dominicæ millesimo septingentesimo quadragesimo primo expeditas addidimus, in quibus typorum arte editis, ac palam propositis, & vulgatis, statuimus, & in causis Matrimonialibus super Validitate, & Nullitate Matrimoniorum servandas mandavimus Leges, ac Regulas, quantum ab hominibus prospici potest, opportunas, ac necessarias, secundum quas Ecclesiastici Judices, neque culpa, & improbitate, neque infirmitate, ac ignorantia abrepti, cum disceptionem de validitate, & nullitate Matrimoniorum hujusmodi apud ipsos haberi contigisset, non pro ingenio, sed pro justitia tutò sententiam suam ferre possent.

§. 3. Præterea cum relatum objectumque esset, malum hujusmodi inde evenire, quod Commissiones, quæ quoad secunda in Causis Matrimonialibus edita postulata, & instantias dabantur, ad Viros ad Jus dicendum neque aptos, neque idoneos, sed judicandi prorsus incapaces dirigerentur: Nos non solum per Encyclicas alias Literas universis Antistitibus inscriptas, singulis injunximus, & mandavimus, ut unusquisque cum Capituli Cathedralis Ecclesiæ suæ consilio, eorum Virorum, quos ad grave Judicii hujusmodi ministerium probè, & sapienter ob-eundem aptos, & idoneos, rebus omnibus considerato exacteque expensis, in Domino reputassent, indicem confectum, ad Apostolicam hanc Sanctam Sedem mitterent; verum etiam in memoratis nostris sub Plumbo expeditis Literis addendum curavimus, ne antedictæ Commissiones in secundis Instantiis super Causis Matrimonialibus deinceps ad alios dirigerentur, quam ad viciniore Antistites; atque ut tunc dumtaxat, si fortè contingeret ita fieri non posse, ad quempiam ex indicatis Viris aptis, & idoneis Commissiones hujusmodi dirigantur.

§. 4. Ex præscriptis Apostolicæ providentiæ auctoritatique nostræ Sanctionibus conceptam fiduciam sustentantes, fore nimirum, ut abusus antedictus, & omnis inordinatio istinc potissimum, quemadmodum alibi, benediciente Domino, evenire gratulabamur, penitus auferretur; ingenti cum Pontificii cordis nostri dolore

Leges super Matrimonii occultis à Pontifice editæ.

Reformata Judicia Causarum Matrimonialium.

Idoneorum Judicum deputationi consultum.

Præsertim in hujusmodi causis.

Præmissa à Polonia eluduntur, in iis partibus poenalibus de non appellando à sententia super nullitate Matrimonii.

accepimus,